

Mūsu

dienišķo maizi dodī mums šodien

„LAIKA“ PASTAVĪGAIS KORESPONDENTS VĀCIJĀ STĀSTA
PAR SOCIĀLĀS STRUKTŪRAS MAIŅĀM UN LATVIEŠU
GARĪGIEM STRĀVOJUMIEM RIETUMVĀCIJĀ

Lietišķai mākslai sākuma gados pievērsās arī kaŗa un civilie invalīdi Bekhofas novietnē Vestfālē. Bet trūkstot noņēmējiem, šai Luterāņu pasaules federācijas iestādei bija jāpievērsas vispārējai produkcijai, gatavojot darbnīcās mašīnu daļas, plastikas priekšmetus, koferus u. tml. Šī novietne un darbnīcas izveidojās nelaiķa māc. Antona Abakuka ierosmē un viņa vārdu šīnī sakarībā Ženēvā un Rietumvācijā vēl šodien godam piemin. Plašo novietni tālāk izveidoja otrs mūsu tautietis, Laimonis Pāvuls, kas patlaban ir Luterāņu federācijas direktors Vācijā.

Vēl Augustdorfā būdami, redzēdami IRO nometņu likvidāciju, tautieši saņņaudza rokas un piedomāja lūgšanai: „Mūsu dienīšķo maizi dodī mums šodien!“ Bet arī pieņņemt labsirdībā pasniegto maizes rīecienu bija grūti. Lai cik spēka dažam bija atlicis, — grībējās tomēr strādāt, darīt ko derīgu, vadīt dienu apziņā, ka pats ar svīdriem vaigā esi pelnījis sev maizi. Tā invalīdi Bekhofā nosēdās pie mašīnām, lai ar īpaši izgatavotu un pieskaņotu protēzi tās apkalpotu. Kam pilns darba laiks bija par grūtu, palīka pie pus

MŪSU dienīšķo maizi dodī mums šodien

1962.12.22 Laiks

Ād. Šilde